

TEKSTİLDE TİS SÜRECİ VE GÖREVLERİMİZ...

TEKSTİL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Tekstil sektöründe on bini aşkın işçiyi doğrudan ilgilendiren grup TİS sözleşmesi sürecindeyiz. Bu sözleşme sürecinde de tekstil ve dokuma patronları ile biz işçilerin çıkarları karşı karşıya gelecek. Çalışma koşullarımızın belirlendiği TİS sürecinde biz haklarımızı kazanmak isterken, patronlar ise daha fazla kar elde etmek için uğraş verirler. Dolayısıyla TİS sürecinde iki sınıf ve iki dünyanın hesaplaşması yaşanır. Kim daha güçlü ve örgütlü ise, o tarafın kazanımı daha fazla olur.

2019 Toplu İş Sözleşmesi sürecine ekonomik kriz koşullarında giriyoruz. Ancak krizin tekstil patronları ve bizler payına yansımaları tamı tamına zıtlık taşıyor. Büyük oranda ihracata dayalı üretim yapan TİS kapsamındaki işletmelerin patronları, doların yükselmesi ile birlikte bu süreçte devasa karlar elde ettiler. Patronlar, kendileri de yaptıkları açıklamalarda son aylarda ihracatta cumhuriyet rekorları kırdıklarını ifade ediyorlar. Yani tekstil patronlarının kasaları tıka basa dolu.

Biz tekstil ve dokuma işçileri için ise durum tam tersi. Doların yükselmesi ve enflasyon sonucunda tüketim ürünlerimizde gelen zamlar, bizlerin belini büktüğü gibi, 2019 yılı başında asgari ücrete gelen zammın ardından ücretlerimiz, asgari ücret seviyesine geriledi. Toplu İş Sözleşmesi'nin kazanımları ise çoktan eriyip gitmiş durumda. Ayrıca, krizi fırsata çevirmeye çalışan tekstil patronlarının pek çok işyerinde ücretsiz izinlere, işçi kıyımına başvurması sonucu iş güvencemiz de tırpanlanmış bulunuyor.

Kazanılmış haklarımızın gasp edilmesinde, haklı ve meşru taleplerimizin yok sayılarak aza razı edilmemizde uzlaşmacı-ışbirlikçi sendikal anlayışın payı ise çok büyük. İşçinin iradesi yok sayılarak, söz, yetki ve karar hakkı ortadan kaldırılarak tekstil patronları ile masa başında bağitlanan toplu sözleşmelerle ücretlerimiz gün geçtikçe erimiş, kazanılmış haklarımız tırpanlanmış durumda.

Son olarak imzalanan 24. Dönem Toplu Sözleşmesi'nde asgari ücrete gelen zam maaşlara yansıtılmayarak, kıdem zammı adı altında yapılan kısmi artışlara ek olarak % 4 ila 5 oranında sadaka zammı yapılmıştır. Sözleşmede, kriz koşullarında patronlara her türlü kolaylığı sağlayan hükümlere yer verilmiş, esnek çalışma hükümleri madde madde sözleşmeye yedirilmiştir. İdari maddelerde her adımda patronların çıkarları esas alınmış, iş kolunda belirgin bir yer tutan kadın işçilerin haklarına yer verilmediği gibi, iş yasasında yer alan maddeler de çiğnenmiştir.

Dahası sözleşme süreci işçilerden bağımsız işletilmiş, taslakların hazırlanmasından sözleşmenin imzalanmasına kadar tüm aşamalarda işçinin söz, yetki ve karar hakkı çiğnenmiştir. Bu tablonun asli sorumluları, TİS sürecinde yetkili sendikalar TEKSİF, Öz İplik-İş ve DİSK Tekstil sendikalarıdır.

BU TABLOYU DEĞİŞTİRMEK TEKSTİL İŞÇİSİNİN ELİNDE!

Kaybettiğimiz haklarımızın yeniden kazanılması ve yeni haklar elde etmemizin yolu ise, tekstil işçileri olarak TİS sürecinde inisiyatifi elimize almamızdan geçiyor.

Zira, on yıllardır tekstil işçilerini köle gibi çalıştıran, alabildiğine sömüren ve bu süreçte devasa kârlar elde eden tekstil patronları, TİS sürecinde de kârlarından vazgeçmemek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktan geri durmayacaklardır.

Sermayeye hizmette kusur etmeyen AKP iktidarı zaten patronların yanındadır. Verdiği teşvikler ve vergi indirimleri ile patronları sürekli palazlandıran iktidar, çıkardığı yasalarla patronlara her türlü kolaylığı da sağlamıştır. Keza işçi sınıfının hak alma mücadelesine giriştiği her durumda karşısına yasalar, yasaklar ve kolluk kuvvetleri ile sermaye iktidarı dikilmektedir. Metal işçilerinin, cam işçilerinin ve son olarak İzban işçilerinin grevlerinin yasaklanması, halen süren grev ve direnişlere kolluk güçlerinin müdahaleleri AKP iktidarının patronlara hizmetinin örnekleridir.

Birbirinden bir farkı olmayan 3 sendikanın yönetimleri ise, bugüne kadar olduğu gibi, işçilerin haklarını ve çıkarlarını korumayı değil, sözleşmeleri oldu bittiye getirerek, kendi yerlerini koruma çabası içindedirler.

Sözleşme sürecinin kazanımla sonuçlanması için tekstil ve dokuma işçileri olarak inisiyatifi elimize almalıyız. Kendi gücümüze ve birliğimize güvenmeli, taleplerimizi belirleyerek, komitelerimizi kurarak hazırlanmalıyız. Grev silahının kullanılması da dahil olmak üzere kazanmaya odaklanan bir hazırlık içinde olmalıyız.

TALEPLERİMİZ:

Toplu İş Sözleşmesi'ndeki taleplerimizi, haklı ve meşru istemlerimize göre belirlemeliyiz. Zira, belirleyici olan tekstil patronlarının ne verebilir olduğu değil, bizim ne istediğimizdir. Emeği ve alınteri ile yaşamı üreten biz işçiler sayesinde patronların kasaları her geçen gün daha fazla dolmaktadır. Kriz bahanesi ile, bizden fedakarlık isteyen patronlara yanıtımız ise "krizin bedelini patronlar ödesin!" olmalıdır. Kaldı ki, ihracat rekorlarının kırıldığı bir dönemde patronların öne sürebileceği gerekçelerin hiçbir karşılığı da bulunmuyor.

Toplu İş Sözleşmesi'nde öne çıkarılması gereken başlıca talepleri ise şöyle sıralayabiliriz:

*** *İnsanca yaşamaya yetecek ücret!*** Neredeyse asgari ücretten farkı olmayan ücretlerimiz yükseltilmelidir. Ücret için belirleyici olan ise, sendikaların belirlediği 4 kişilik bir ailenin geçimi için gerekli olan yoksulluk sınırıdır. Gelen zamlarla ve enflasyonla birlikte yaşanan kayıplar telafi edilmeli, ücret artışları bu miktar üzerinden hesaplanmalıdır. İkramiye 4 maaş olmalı, patronların ikramiye hakkına göz dikmesi engellenmelidir. Aynı zamanda ikramiyelerin ücrete yedirilmesi uygulamasına son verilmelidir.

*** *İşten atmalar yasaklansın, tüm çalışanlara iş güvencesi!*** Kriz vb. gerekçelerle işçilerin işten atılması engellenmeli, iş güvencesi sağlanmalıdır. Kriz dönemlerinde işçilerin haklarının korunması sözleşme ile güvence altına alınmalıdır.

*** *Disiplinle ilgili maddeler revize edilmeli, her şeyi disiplin suçu sayan maddeler gözden geçirilmelidir.***

*** *Esnek çalışma son bulmalı, taşeronluk yasaklanmalıdır.*** Patronların daha fazla kâr etmesi anlamına gelen esnek çalışma pek çok iş yerinde uygulandığı gibi, telafi çalışma, denkleştirme uygulamaları söz konusu sözleşmede de yer almaktadır. Telafi, denklik vb. gibi esnek çalışma biçimleri kaldırılmalı, toplu sözleşme ile engellenmelidir.

* Yine pek çok işletmede taşeron işçisi çalıştırılmaktadır. Dahası taşeron işçileri, daha düşük ücretle, sendikasız bir şekilde, aynı işi yapmaktadır. Böylece patronlar daha fazla kâr elde ettikleri gibi, işçilerin birliği parçalanmakta, sendikal örgütlülüğün tasfiyesinin de önü açılmaktadır. Taşeronlaştırma uygulamalarına son verilmeli, taşeronlar kadroya alınmalıdır.

* **Sosyal haklarda iyileştirmeler yapılmalıdır.** Sözleşme kapsamında yer alan sosyal yardımlar güncellenmeli ve günün koşullarına göre iyileştirmeler yapılarak, tatmin edici bir seviyeye yükseltilmelidir.

* **İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmalıdır.** Tekstil patronlarının azami kâr hırsları sonucu iş güvenliği önlemleri alınmamakta, "iş kazaları" sonucu pek çok işçi yaşamını yitirmektedir. İşçi sağlığı ve güvenliğini içeren tedbirler alınmalı, sendika ve işyeri komitesi tarafından denetlenmeli ve bu hususlar sözleşme hükmüne bağlanmalıdır.

* **Kadın işçilerin talepleri:** Tekstil iş kolunda azımsanmayacak sayıda kadın işçi çalışmaktadır. Ancak kadın işçilerin talepleri görmezden gelinmektedir. Sözleşme ile kadın işçileri koruyacak önlemler alınmalı, tüm işyerlerinde nitelikli ve ücretsiz kreş olmalı, regl izni geri getirilmeli, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ücretli tatil günü ilan edilmelidir.

* **Toplu iş sözleşmesi 3 yıldan 2 yıla geri çekilmelidir.**

ÖRGÜTLENME VE MÜCADELE HATTIMIZ:

Yukarıda genel esaslarıyla ifade ettiğimiz taleplerin elde edilmesi, tabanda birliğin sağlanması ve “sınıfa karşı sınıf” bilincine dayalı kararlı bir mücadele ile olanaklıdır.

“Söz, yetki ve karar hakkı işçinindir!” sözleşme sürecinde temel sloganımız olmalıdır. Yani, tekstil işçileri sözünü söylemeli ve seyirci olmaktan çıkarak, sürecin öznesi olmalıdır.

Tek tek fabrikalarda birliğimizin ifadesi olan TİS komiteleri kurulmalıdır. TİS kapsamındaki fabrikalar bünyesinde oluşturulacak ortak komiteler ile mücadele ortaklaştırılmalıdır. Taslakların hazırlanmasından karar sürecine kadar her aşamada işçi iradesi ve somutta TİS komiteleri belirleyici olmalıdır. Yani, tekstil işçinin katılımı ve onayı olmadan hiçbir sözleşme taslağı hazırlanmamalı, sözleşme masalarında imza atılmamalıdır. Sözleşme görüşmelerine bizzat bizlerin seçtiği temsilciler katılmalıdır. Sözleşme, ancak bizlerin onayı ile imzalanarak yürürlüğe girmelidir.

Krizi fırsata çevirmek isteyen patronlara, masa başında sözleşmeleri oldubittiye getirerek imzalamaya çalışan sendika ağalarının dayatmalarına karşı dişe diş bir mücadeleye hazırlanmalı, haklı ve meşru taleplerimiz için “Kazanana kadar grev!” bakışıyla hareket etmeliyiz. Olası grev yasaklarına karşı da hazırlık yapılmalı, grevi sonuna kadar sürdürmeliyiz. İşçi sınıfının üretimden gelen gücü, sermayeye geri adım attırabilecek yegane güçtür. 2013 yılında TİS döneminde bir hazırlığa dayanmadan işçilerin basıncı ile gerçekleşen tekstil grevinde, 1 hafta içinde patronlara geri adım attırabilmek olanaklı olabilmiş, temel talep olarak 4 ikramiye hakkı ve fazla mesai ücretleri zamları yeniden kazanılmıştır.

Güçlü bir ön hazırlığa ve taban inisiyatifine dayanarak, dişe diş bir mücadele ile temel haklarımızın kazanılması olanaklıdır.

Sözleşme sürecinin kazanımla sonuçlanması için tekstil ve dokuma işçileri olarak inisiyatifimiz elimize almalıdır.

**Kendi gücümüze ve birliğimize güvenmeli,
TİS'e taleplerimizi belirleyerek, komitelerimizi kurarak
hazırlanmalıyız.**

**Grev silahının da kullanılması dahil olmak üzere
kazanmaya odaklanan bir hazırlık içinde olmalıyız.**

TALEPLERİMİZ:

1. Ücret ve hak kayıpları karşılansın, insanca yaşamaya yeten bir ücret istiyoruz!
2. "İşten atmalar yasaklansın! Tüm çalışanlara iş güvencesi!"
3. Disiplinle ilgili maddeler revize edilsin, her şeyi disiplin suçu sayan maddeler gözden geçirilsin.
4. Tüm biçimleriyle esnek çalışma uygulamalarına son verilsin!
5. Taşeronlaştırma uygulamasına son verilsin! Taşeron işçiler kadroya alınsın!
6. Sosyal haklarda iyileştirmeler yapılsın!
7. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın!
8. Toplu Sözleşme 3 yıldan 2 yıla geri çekilsin!
9. Kadın işçilerin talepleri karşılansın. Tüm işyerlerine nitelikli, ücretsiz kreş! Kadın işçiler için ücretli regl izni verilsin! 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ücretli tatil ilan edilsin!
10. Krizin faturasını patronlar ödesin!

TEKSTİL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

İletişim:

Facebook: Tekstil İşçileri Birliği-TİB

e-mail: tekstil.iscileri.birligi@yandex.com